

مرکز مجربان امام صادق علیه السلام

الروضه البهیه فی شرح اللعنه الدمشقیة (کفارات)

احکام کفارات ۲

جلسه ۷

استاد اسلامی

احکام کفارات:

اگر عاجز از روزه است؛ لازم است شصت فقیر را طعام بدهد؛ البته در کفاراتی که شصت روز روزه کفاره آنها است.

تذکر:

۱. اطعام شصت فقیر، به یکی از دو صورت ذیل باید صورت گیرد:
الف. در یک اطعام همگانی، هر شصت نفر را یک جا سیر کند.
ب. به هر نفر، به مقدار یک مد طعام دهد؛ بنابر اصح القولین.

۲. اطعام، می تواند به صغیر و کبیر باشد. (تفاوتی ندارد که به کودکان اطعام کند یا بزرگان، هر دو صحیح است)

۳. اگر فقط صغار باشد؛ هر دو نفر، یک نفر محسوب می شود.
۴. اگر تعداد فقیر در شهر نباشد؛ می تواند به شهر دیگر منتقل نمود.
۵. اگر از انتقال هم معذور بود؛ می تواند به فقرای بلد دوباره اطعام نماید؛ تا تعداد تکمیل شود.
۶. مراد از مسکین، کسی است که قدرت بر تحصیل قوت یک ساله خود را نداشته باشد.

۷. بدهکار، فقیر محسوب نمی شود.

۸. مسکین، باید اهل ایمان باشند.

۹. مقصود از اطعام، هر چیزی است که عنوان طعام بر آن صدق نماید؛ مانند گندم و جو.
۱۰. نباید این طعام، دارای عیب یا ممزوج با غیر طعام باشد.